

21:00, Szombat (február 26.), m2

Brokeback Mountain - Túl a barátságon
(Brokeback Mountain)

amerikai-kanadai filmdráma, 129 perc, 2005

rendező: Ang Lee

író: E. Annie Proulx

forgatókönyvíró: Larry McMurtry, Diana Ossana

zeneszerző: Gustavo Santaolalla

operatőr: Rodrigo Prieto

jelmeztervező: Marit Allen

producer: Diana Ossana, James Schamus

látványtervező: Judy Becker

vágó: Geraldine Peroni, Dylan Tichenor

szereplő(k):

Heath Ledger (Ennis Del Mar)

Jake Gyllenhaal (Jack Twist)

Anne Hathaway (Lureen Newsome)

Michelle Williams (Alma Beers Del Mar)

Randy Quaid (Joe Aguirre)

Linda Cardellini (Cassie)

Anna Faris (Lashawn Malone)

Kate Mara (Alma)

Ez a film megrendelhető DVD formátumban.

Ennis Del Mar (Heath Ledger) és Jack Twist (Jake Gyllenhaal) először egy hajnalon találkoznak, Joe Aguirre (Randy Quaid) birtokán, a munkáért sorban állók között. Az a világ, amelybe beleszülettek, hirtelen változni kezd és mégis, szinte alig fejlődik. Mindkettőjüket ehhez a tájhoz kötik céljaik - tartós munkát találni, megházasodni, családot alapítani - és mégis vágnak valami másra, megfoghatatlanra is. Amikor Aguirre pásztorként alkalmazza mindkettőjüket a fenséges Brokeback hegyen, egymásra találunk a barátságban, majd egy ennél is mélyebb kapcsolatban. Nyár végére el kell hagyniuk a Brokeback hegyet és útjaik elválnak. Ennis Wyomingban marad és feleségül veszi szerelmét, Almát (Michelle Williams), aki két gyemeket szül neki. Jackre Texasban felfigyel a rodeo királynője, Lureen Newsome (Anne Hathaway). Kapcsolatuk házassággal folytatódik, egy fiuk születik, Jack pedig apósánál kap állást. Négy év telik el, amikor Ennisnek átad a felesége egy képeslapot, amely Jacktől érkezett, hogy átutazóban lesz Wyomingban. Ennis lelkesen várja barátját, majd egy pillanat alatt világossá válik, hogy az eltelt idő csak erősítette a kettőjüket összekötő szálakat. A következő években Ennis és Jack küzdelmesen igyekszik fenntartani a kettőjüket összekötő titkos kapcsolatot. Évente többször találkoznak. De amikor nincsenek együtt, szembekerülnek a hűség, az elkötelezettség és a bizalom örök problémáival. Végül már csak a természet ereje, a szerelem marad állandó az életükben.

Bemutató dátuma: 2006. március 30. (Forgalmazó: SPI)

Kritika:

PORT.hu, 2006. március 28.: Túl a barátságon

Index, 2006. március 30.: Rómeó és Gyula

Mancs, 2006. március 30.: Melegségre vágyva

Linkek:

Hivatalos weboldal

IMDb

Díjak és jelölések:

BAFTA-díj (2006) - Legjobb film: James Schamus, Diana Ossana

BAFTA-díj (2006) - Legjobb rendező: Ang Lee

BAFTA-díj (2006) - Legjobb férfi mellékszereplő: Jake Gyllenhaal

BAFTA-díj (2006) - Legjobb adaptált forgatókönyv: Diana Ossana, Larry McMurtry

Golden Globe díj (2006) - Legjobb rendező: Ang Lee

Golden Globe díj (2006) - Legjobb film - drámai kategória: Larry McMurtry

Golden Globe díj (2006) - Legjobb forgatókönyv: Diana Ossana, Larry McMurtry

Oscar-díj (2006) - Legjobb rendező: Ang Lee

Oscar-díj (2006) - Legjobb adaptált forgatókönyv: Larry McMurtry, Diana Ossana

Oscar-díj (2006) - Legjobb filmzene: Gustavo Santaolalla

Velencei Filmfesztivál (2005) - Arany Oroszlán: Larry McMurtry

BAFTA-díj (2006) - Legjobb női mellékszereplő jelölés: Michelle Williams
BAFTA-díj (2006) - Legjobb férfi alakítás jelölés: Heath Ledger
Golden Globe díj (2006) - Legjobb női mellékszereplő jelölés: Michelle Williams
Golden Globe díj (2006) - Legjobb filmzene jelölés: Gustavo Santaolalla
Golden Globe díj (2006) - Legjobb színész - drámai kategória jelölés: Heath Ledger
Oscar-díj (2006) - Legjobb film jelölés: Diana Ossana, James Schamus
Oscar-díj (2006) - Legjobb férfi főszereplő jelölés: Heath Ledger
Oscar-díj (2006) - Legjobb férfi mellékszereplő jelölés: Jake Gyllenhaal
Oscar-díj (2006) - Legjobb női mellékszereplő jelölés: Michelle Williams

Túl a barátságon

2006. március 28.

Ennis Del Mar és Jack Twist két teljesen közönséges wyomingi fiatal, az anyjuk sem mondaná meg róluk, hogy melegek. Sőt, a film kezdetén még ők maguk sem. Már csak hogy a közgondolkodásban élő sztereotípiáknál maradjunk, nem lakkozzák a körmüket, nem áll el a kisujjuk kávészűrőcsőlés közben, és nem riszálják a feneküket Gloria Gaynor I Will Survive című dalára. Ehelyett farmert és cowboy-kalapot hordanak, ha kell, szőrén is megülik a lovat, nem nyafognak, ha pataokban kell mosdani és az autó visszapillantó tükrében borotválkozni, időnként pedig jó sűrűt köpnek, midőn a kukoricamezők mellett sétálnak el. Kicsit parasztok is, na. De hát ez a foglalkozásuk. Ám midőn a Brokeback hegység lankáin legeltetik a nyáját, életük szélcsendjébe villámként csap a felismerés: vonzódnak egymáshoz. Másnap reggel megegyeznek, hogy ami történt, magától értetődően egyszeri, soha meg nem ismétlődő esemény volt, nem beszélnek róla többet, hisz ahogy mondják, ők nem "ferdek". S tartják is magukat mindehhez, egészen estig.

Még ha valami New York-i művészvilág szereplői volnának, tán egy hajszállal nagyobb tolerancia övezné kapcsolatukat, ám környezetük egészen más jellegű, a legendás Délen élnek ők, a hatvanas években, amikor azzal már csak-csak megbarátkoztak az emberek (mondjuk minden harmadik...), hogy a feketéket nem kifejezetten humánus dolog fényes nappal agyonverni az utcán, ám hogy ugyanez a homoszexuálisokra is érvényes legyen, ahhoz még hosszú utat kell bejárnia a helyi liberális szellemiségnek. Ez a filmünk által átölelt 18 év alatt nem történik meg, így ezalatt a két férfi rendre horgászni mentem-címszóval vág neki újra és újra a Brokeback hegységnek, hogy néhány kellemes, romantikus napot töltsenek el egymás társaságában - hátrahagyva a családot. Mert bizony, mindketten megnősülnek időközben, mi több, gyermekek is születnek szép számmal (és nem a postás közbenjárásával), vagyis mindketten élnek a helyiek teljesen hétköznapi életét, leszámítva azt az évi egy-két mellékutcat, ahová betévednek.

A tajvani rendező, Ang Lee hollywoodi nimbuszát eddig olyan látványorgiákkal sikerült kivívnia, mint wuhszia Tigris és sárkány, vagy a képregény-popcorn Hulk. Nem csoda hát, hogy mindenkinek leesett az álla, amikor bejelentette, legközelebb két meleg cowboy-ról forgat drámát. Ne gondoljunk súlyos üzenetértékű hatásvadászatra, ez "csak" egy jó sztori, bár megítélése elkerülhetetlenül ambivalens. Hozzáteszem, ez a fesztiválokra nem igaz, mert bár a legjobb film Oscarjáról speciel lemaradt, ám maga a rendezés megkapta az aranyosztályt, csakúgy, mint a festői tájakat pásztázó képek alatt bekúszó, ujjbeggyel pengetett akusztikus gitárból előcsalt filmzene, valamint a Pulitzer-díjas Annie Proulx novellája lapján született forgatókönyv. És akkor még nem beszéltünk a Velencében, a Golden Globe-on és a Brit Filmakadémia díjkiosztóján bezsebelt elismerésekről

Hanula Zsolt, PORT.hu

Rómeó és Gyula

2006. március 30.

Szorongtam kissé a filmtől, mert az elvi és emberjogi állásfoglalások árnyékában el kell mormognom az igazságot: két férfi szexjelenete nem olyan látvány, amit okvetlenül látni akarnék, sőt rendre rosszul leszek már attól is, ha elképzelem. Ettől még, persze, ha ők óhajtják, hát kedves egészségükre, engem ugyan nem izgat annyira, mint Semjén Zsoltot. Neki meg majd csak megmutatja valaki végre, istenigazából. Az öregszex sem kenyerem, de mégiscsak fura volna betiltani vagy akár cikizni.

Hála istennek, a Túl a barátságon hangulatos, szolid buzifilm, a minimumon és jótékony sötétségben tartja az ágyjeleneteket, és csak ott fordulnak elő, ahol dramaturgiailag szükségesek. Ahol muszáj megmutatni, hogy miután egy nyarat tölt az erre hajlamos férfiember háromezer birka és szintén erre hajlamos barátja társaságában, nos, elkapja a szenvedély és a magány, és bizony fenekére néz a pohárnak, majd a barátjának.

Innentől aztán, a hatvanas-hetvenes évek Amerikájában, egymásnak adják a kilincset a lehetőségek, a két szerelmes titkolt viszonya melegágya a shakespeare-i, klasszikus, letisztult drámának. Ez a történet nem a Gay Pride transzvesztita bohócairól szól, hanem a buzilélekről, ami, és nyilván ez a lényeg, eléggé hasonlít a nembuzi ember lelkéhez. Dilemmák, vágyak, emlékek, büntudat, ragaszkodás, fájdalom, féltékenység, gyász. A Túl a barátságon sztorija és megvalósítása simán működne heteroszexuális szerelmesfilmként. Rómeó és Júlia, csak itt nem a torzsalkodó családok, hanem a homofób világ szolgáltatja a pressziót. Rendesen, érzékenyen megcsinált Love Story lenne, sőt valójában az is, azzal a melléküzenettel, hogy a buzi is ember. Ő is lehet boldogtalan, és neki is fáj, ha meghal a szerelme.

Aki ennyit nem hajlandó elhinni, nem képes felfüggeszteni a gyűlöletét és undorát, és akit nem érdekel a tőle különbözők sorsa, annak nem való a film. Kizökkentené, aztán még a végén kiderülne, hogy a maga gyűlölködő, egyszerű kis világa undorítóbb, mint megannyi kovbojszeg. Mindenki másnak erősen ajánlott. Hogy legalább tudja, miről beszél, aki buzizik.

Tóta W. Árpád

Melegségre vágyva

2006. március 30.

Ha a film saját nemükhöz vonzódó hősei New York-i szobrászművészek lennének, valószínűleg nem jön annyira zavarba az akadémia... Csak hát két cowboyról szól a mese. A felröppent hírek szerint a konzervatív nemzeti öntudatnak - mely a lovát vagy egy Harley-Davidson megülő Marlboro Man imágójában szereti viszontlátni az amerikai férfieszményt - komoly kihívást jelentett, hogy a Sziklás-hegység lemenő napja alatt két olyan rodeón, countryzenén, whiskyn és babkonzerven edződött tehenészfiú lovagol, akik nem szőke cicababákra, hanem egymásra gerjednek.

Viszont az így új ruhába öltöztetett Amerika-mítosz sajna elengedhetetlen és lényegi része a tajvani direktor filmjének - a táj képeslapba illő: csörgedező hegyi patakok, zöld legelők, bégető birkák, egy-két kósa prérifarkas és nagy medve, örökzöld fenyőfák; hőseink farmerben és félrecsapott Stetson-kalapban: a morózus, hallgató Ennus (Heath Ledger) és az emocionális, közvetlen Jack (Jake Gyllenhaal).

Harcedzett, cool csávók mindketten; nyári idénymunkára érkeztek Wyoming államba '63 nyarán: birkákra kellene felügyelniük a hegyekben, ott, ahol a madár se jár.

Friedrich Schlegel olvashatatlan regénykísérlete, a Lucinda óta tudvalevő, hogy az unalom tökéletes táptalaja a filozofálgatásnak és a szerelemnek: nem csoda, hogy miután hőseink besokallnak a hihetetlen tempóban növekedő fű tanulmányozásától, a juhok számbavételétől, a naplementéktől és a menetrendszerű lerészegedéstől, egymás felé fordulnak.

Lee kiváló ritmusérzéssel vezeti fel az első szerelmes éjszakát: óvatos közeledés, apró, figyelmes gesztusok, egymás múltjának alapos feltérképezése, majd a verekedéssel, gyengédséggel, szégyenteljes zavarral és szenvedéllyel keveredő nagy egymásra találás, amit mindketten másképp dolgoznak fel: míg Ennus hárítja, Jack bevállalja a hegyek közötti zakatolást, abban viszont közös a platform, hogy ettől még egy kicsit sem lettek melegek.

A film nem csupán a két férfi több évtizedig tartó románcát mutatja be, de viszonyukon keresztül a felelősségvállalás kérdéseit is pedzegeti - Ennus és Jack vonzalma nemcsak saját maguknak, önismeretük, önfogadásuk, vágyaik be- és felismerése szempontjából jelent kihívást, de a környezetüket is komolyan érinti: vajh' nem becsületesebb-e bátrabbnak lenni és egymást szeretni, mint látszatházasságokat, alibi kapcsolatokat kötve a női nem köreiben garázdálkodni?

Merthogy hőseink végül is ezt teszik - Ennus a jóra való Almát (Michelle Williams) vezeti oltárhoz és az orránál fogva, a belevalóbb Jack, miután sem zárkózott szerelmével, sem pedig a jóképű bárbéli cowboyjal nem jut dűlőre, a rodeóbajnok Lureennal (Anna Hathaway) elégszik meg. A tisztas családapákká lett egykori tehenészfiúk mégsem szabadulnak egymás

búvköréből, évente háromszor-négyszer mennek a hegyekbe horgászni, ahol egymáson kívül ugyan nem nagyon fognak semmit, azt viszont mindig alaposan megbeszélik, hogy miért nem lehetnek egymáséi.

Klasszikus melodráma hát a Túl a barátságon: műfajhoz méltó kiváló alakításokkal, a nézőnek pedig kiadós bőgéssel. Jake Gyllenhaal szemében méltóság, mozdulataiban gyengédség és rafinált erotika, tehetsége valósággal süt a vászonról; Heath Ledger méltó partnere, kiválóan építi fel elfojtásoktól terhes, érzelmi kitörésekben, fújtatásokban, elnyelt könnyekben megnyilvánuló személyiségét.

A légyottok színtere, a Brokeback Mountain bukolikus szimbólum, amolyan Jókai-féle Senki szigete, ahová nem jut el a világ zaja, ahol nincs félelem az előítéletektől, a megvetéstől. Ang Lee kompozíciói, jelenetei rá is játszanak erre - randevúikat mindig a hegységet ábrázoló képes-lapokon pontosítják a cowboyok, ám ennél fontosabb a kontraszt a sík Texasszal: innen jött a puritán Ennis.

A Túl a barátságon sokkal inkább az ő tragédiája, mint Jacké - a hallgatag tehenészfiú azzal, hogy nem vállalja a kapcsolatot, és mindent megtesz azért, hogy heteroszexuális viszonyt építsen, a magányt választja, s ez a film végére már oly súllyal nehezedik, hogy a néző inkább őt, be nem teljesült szerelmét, mint őszintébb, továbblépésre képes kedvesét siratja.

Mindazonáltal a mű nem véletlenül tudott utat törni magának a mainstreambe. Giccsel kokettáló, ám professzionális love story fonák oldalról.
Hungler Tímea, Mancs